

ÎNCEPUTUL ȘI SFÂRȘITUL PERIOADEI NEAMURILOR

Bună seara prieteni. Sunt foarte recunoscător că sunt aici în seara aceasta. Am plecat de aici cu puțin timp în urmă. Cred că am ieșit la ora patru, am mers să vedem niște prieteni și ne-am întors la ora șapte și cinci minute, după care am fost nevoit să merg din nou acolo jos. Așadar, eu trebuie să găsesc cumva un text, frate Neville.

Am primit un telefon de la cineva din Chattanooga, Tennessee, care ne-a spus că cineva drag care a fost într-un accident în urmă cu trei săptămâni este încă inconștient și roagă biserica să se roage pentru el. (Fratele Neville spune: „Frate Bill, pot să povestesc cazul?” „Da, poți, frate Neville”. Fratele Neville vorbește).

Vorbeam despre Melhisedec și despre Cine a fost El. Nimeni nu a fost ca El. Poate data viitoare când vom veni, vom putea vorbi mai mult despre acest subiect.

În seara aceasta, ne vom îndrepta spre cartea lui Daniel. Vă rog să deschideți Biblia la Daniel capitolul 12. Voi citi puțin de acolo și vom vorbi despre Cuvântul Lui Dumnezeu scris în cartea lui Daniel.

Daniel a fost unul din profeții care a fost dus din Ierusalim în Babilon de regele Nebucadnețar. El era tânăr când a mers în Babilon. Nu mulți dintre evrei mai țineau la credința lor mare. Eu îl iubesc pe Daniel deoarece, atunci când a fost dus în Babilon, el a hotărât în inima lui că va rămâne un credincios și că nu se va pângări cu hrana murdară a regelui. Daniel a fost un profet care a vorbit despre Neamuri. El a văzut că epoca Neamurilor se va ridica și va cădea, și este numit un profet al Neamurilor. El nu era dintre Neamuri, dar a văzut începutul și sfârșitul perioadei Neamurilor, prin capul de aur și picioarele de fier și de lut. În Babilon, el și-a pus în inimă că nu va accepta hrana murdară a regelui și nici practicile lui păgâne.

Un alt grup de frați, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, erau acolo cu el, dar ei nu erau profeți, ci doar credincioși care au luat în inima lor, aceeași hotărâre. Atunci când cei patru credincioși se întâlneau, și cred că se întâlneau foarte des, aveau ore de rugăciune, așa cum avem noi aici. Noi ne adunăm pentru că avem lucruri în comun. Știți că este un proverb care spune: „Păsările care au același penaj, se

adună împreună.” Nu sunteți fericiți pentru aceasta? Cu siguranță. „Păsările care au același penaj, se adună împreună.”

Cu puțin timp în urmă, mă aflam la o întâlnire, unde era un bărbat care discuta despre sufletele din închisoare la care Isus le-a predicat după moartea Sa. Acel bărbat care vorbea, a întrebat: „Ce credeți despre aceasta?” Un frate de culoare, s-a ridicat și a spus: „Este ceea ce spune Biblia. El a mers și a predicat sufletelor din închisoare.”

„Și cine credeți că au fost?”

„Au fost sufletele care nu s-au pocăit în zilele lui Noe, când era construită arca, așa cum spune Biblia.”

El a spus: „Nu. Această biserică predică pentecostalilor care sunt în aceste denominațiuni și îi scoate din închisoare. Privește aici frate. Rusaliile nici măcar nu erau menționate acolo. El a mers și a predicat sufletelor din închisoare.” Eu am spus: „Amin. Așa este.” Predicatorul s-a uitat la mine, și a spus: „Păsările cu același penaj, se adună împreună”, iar eu am răspuns: „Așa este și cu frații care au aceeași credință prețioasă, care cred că ce spune Scriptura, este Adevărul.”

Daniel avea trei tovarăși care erau cu el. Știți, te bucuri când ești departe de casă și găsești pe cineva care este ca tine, care stă lângă tine, un prieten adevărat. Oh, Doamne! Pe pământuri străine, când găsești pe cineva care vrea să fie prietenul tău, care te iubește și stă alături de tine, aceasta valorează foarte mult, mai ales un străin.

Frații aceia au fost luați și duși departe de orașul lor. Orașul lor a fost incendiat, și toate vasele și lucrurile sfinte ale lui Dumnezeu, au fost duse în Babilon și puse în visteria lui Nebucadnețar, care a fost un mare împărat al neamurilor. Dacă Dumnezeu a îngăduit ca orașul lor să fie ars, biserica lor să fie arsă și ei să fie duși departe, a fost din cauză că s-au îndepărtat de Dumnezeu. Dar El mai avea un credincios peste care să-și pună mâinile și să spună: „Acesta este slujitorul Meu.” Dumnezeu a avut întotdeauna un martor pe undeva, pentru că El nu se lasă niciodată fără un martor. Nu contează dacă a rămas numai unul, El a avut întotdeauna pe cineva peste care și-a putut pune mâinile și să spună: „Acesta este slujitorul Meu, și el va face așa cum îi spun.” Nouă ne place aceasta.

Observați, când frații aceia erau acolo jos, au fost puși la încercare. Este un

exemplu foarte frumos care arată unde ajunge un credincios adevărat care Îl acceptă pe Domnul Isus Hristos ca Salvatorul lui. El este încercat întotdeauna. Satan îi încearcă întotdeauna pe oameni și aceasta este numai pentru binele vostru, doar ca să vă ajute. *„Fiecare fiu care vine la Dumnezeu, trebuie încercat, biciuit.”* Cu alte cuvinte: „Îi dă un pic de scărămăneală pentru a fi îndreptat. Dacă Dumnezeu ne dă o pedeapsă, iar noi nu o putem suporta, înseamnă că suntem copii nelegitimi, nu copii ai lui Dumnezeu. Un om care are cu adevărat fața îndreptată spre cer, indiferent ce se întâmplă aici, pe pământ, rămâne cu fața îndreptată spre cer. Prietenii îl pot părăsi, familia îl poate abandona, păstorul îl poate părăsi, dar există Unul care nu-l va părăsi, iar Acela este Dumnezeu. Mie îmi place când un om este statornic.

Daniel a ars toate podurile în urma sa deoarece plănuia să nu se mai întoarcă niciodată. El nu privea în urmă. El a abandonat toate lucrurile care erau în trecut și mergea înainte spre semnul înaltei chemări. Aceasta ar trebui să facă și biserica.

Așa după cum observ, Dumnezeu i-a permis Satanei să-l pună la test. Oh, ei au fost testați prin foc și prin groapa cu lei, dar din fiecare situație, Dumnezeu i-a scos mai mult decât biruatori. *„Multe sunt încercările celui neprihănit, dar Dumnezeu îi scoate din toate.”* Cât de minunat este aceasta! Cât de mult apreciem aceste încercări, teste, necazuri pentru că toate lucrează spre binele nostru. După ce Dumnezeu vede că poate avea încrederea în tine, El va face lucruri mari cu tine.

Noi aflăm că Daniel a devenit o unealtă în mâna lui Dumnezeu, în timp ce era departe de poporul său, departe de propriul său oraș, departe de propria sa biserică. Dumnezeu l-a folosit pe un pământ străin. Tu poți fi departe de orice ai, poți fi departe de cei dragi, de biserica ta, dar încă poți fi o unealtă în mâinile lui Dumnezeu. Dumnezeu poate să te folosească să fii o mărturie sau pentru orice altceva dorește să te folosească. Biblia este plină de astfel de exemple frumoase, peste tot unde te întorci. Nu vă place să citiți Cuvântul? (Adunarea spune „Amin.”) Oh, eu Îl citesc și uneori plâng!

Cu câteva zile în urmă, citeam în camera mea și a trebuit să mă așez și să plâng ca un copil. M-am ridicat, am umblat în jurul scaunului meu, am pus mâna pe scaun, m-am uitat din nou la Biblia mea și eram copleșit. Am mers din nou în jurul scaunului, m-am uitat la Ea și m-am gândit: „Oh, Dumnezeule, acolo este Viața Veșnică pentru fiecare bărbat sau femeie care se va încumeta să-și pună încrederea în Ea și s-o creadă.” Viață Veșnică! Și El a spus: *„Cercetați Scripturile*

pentru că credeți că în ele aveți Viața Veșnică și Ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine.” Cercetați Scripturile! „Cuvântul lui Dumnezeu este o Lampă care ne călăuzește pașii. Lumina ne luminează Calea care ne duce din biruință în biruință.”

Înainte de-a avea o biruință, trebuie să fie o bătălie, dar dacă nu sunt bătălii, nu sunt nici biruințe.

Înainte de-a avea o biruință, trebuie să fie o bătălie. Deci, dacă nu sunt bătălii, nu sunt biruințe. Noi trebuie să fim mulțumitori pentru bătălii și pentru biruințe, iar Dumnezeu este Cel care ne dă oportunitatea să avem biruințe. Oh, Doamne! Nu vă face aceasta să vă simțiți mai bine? Vedeți? Bătălia vine. Cineva spune ceva rău despre tine. Boala vine. Poate Dumnezeu îți dă acele suferințe mici, ca El să te poată vindeca și să-Și arate îndurarea Lui față de tine. Te lasă ca să vezi scopul pentru care a îngăduit încercarea. El te iubește.

Este o poveste veche a unui păstor, acolo în Ierusalim, pe pământurile sfinte ale păstorului. Se spune că el îngrijea o oaie și a fost întrebat : „De ce o porți?” Și el a răspuns: „Are piciorușul rupt.”

„Cum s-a întâmplat? A căzut de pe stâncă?”

„Nu, nu i l-am rupt eu.”

„Oh, ești un păstor crud, dacă ai rupt piciorul acelei oițe.”

„Nu. Eu o iubesc, dar ea mergea pe căi greșite și nu am putut să o fac să mă asculte. De aceea i-am rupt piciorul, ca s-o silesc să-mi dea mai multă atenție. Atunci, ea mă va iubi și mă va urma.”

Uneori, Dumnezeu trebuie să ne lase să avem probleme de sănătate ca să ne acorde mai multă atenție, să ne pună în poala Sa și să plângem la sânul Lui. Când medicul spune că nu mai este nimic de făcut, El ne ia la sânul Lui și ne spune: „Vezi? Eu te iubesc. Acum te voi ajuta să te faci bine.” Vedeți? Nu face aceasta viața puțin mai bună? (Adunarea spune „Amin.”) Oh, El este atât de măreț! El este un Păstor Minunat, nu-i așa? Nu-i de mirare că David a spus: „*Domnul este Păstorul meu. Nu voi avea nici o lipsă.*” Cum ne conduce El pe malul apei liniștite și ne înviorează sufletele! Paharele noastre dau peste și ne unge în prezența dușmanului. Ați fost vreodată unși în prezența dușmanului, pentru a mărturisi că vasul vostru a fost umplut? Cât este de minunat să fii uns în prezența dușmanului

tău!

Acum, observați. Dumnezeu l-a luat pe împăratul Nebucadnețar și l-a făcut o unealtă în mâna Sa. Și când împăratul Nebucadnețar a murit, după ce avea... după ce părul lui crescuse ca părul de leu sau ca penele de vultur, iar degetele ca ghearele de vultur, Dumnezeu i-a arătat Cine este adevăratul Împărat. După moartea lui, a urmat la tron Belșatar, fiu său, care a fost mai rău decât împăratul Nebucadnețar.

Într-o noapte, el a dat o mare petrecere la care au fost chemați toți magistrații și ofițerii ca să ia parte la această mare veselie. În timpul acestei mari petreceri, ei au adus vasele sfinte ale lui Dumnezeu, doar pentru a râde de El și au băut vin din ele în cinstea zeilor lor, au făcut un toast cu vasele Domnului. Unui om îi este permis să meargă foarte departe, dar este o linie care separă Viața de moarte. Voi nu trebuie să treceți niciodată acea linie. Înțelegeți? Poți să mergi departe în nebunia ta, dar este bine să știi unde este acea linie.

Te-a verificat vreodată Domnul, cu ceva? El o face cu noi toți, apoi trage frâiele și spune: „Acum este suficient de departe”, iar tu trebuie să fii atent ce vei face de acolo înainte, ca nu cumva să depășești acea linie.

În noaptea aceea, când Dumnezeu a tras frâiele de control ale împăratului, el nu s-a oprit, ci a luat vasele Domnului, a băut din ele și le-a ridicat pentru un toast în cinstea zeilor lor. Atunci, a venit o Mână din cer și a scris pe perete: „MENE, MENE, TEKEL UPHARSIN,” care înseamnă, *„Ai fost cântărit în balanță și ai fost găsit ușor.”* Nimeni nu a putut interpreta aceasta pentru că era în limbi necunoscute, dar acolo era un om, Daniel, care avea darul tălmăcirii. Ei l-au chemat, iar el i-a tălmăcit împăratului scrierea și i-a spus ce se va întâmpla. Atunci, Dumnezeu a distrus Babilonul.

În timp ce Daniel locuia în Babilon, a primit vedenii mărețe pe care le-a scris pentru marea mângâiere pe care o avem astăzi. El a știut și a așezat în ordine sfârșitul împărăției Neamurilor. Observați cât este de perfect! S-o privim îndeaproape. El a văzut derulându-se tălmăcirea visului împăratului. Daniel era un om duhovnicesc, avea vise și vedenii, interpreta vise și Dumnezeu era cu el. Toți știau aceasta.

El a văzut acea vedenie, a văzut capul de aur; pieptul și brațele de argint; coapsele de bronz și picioarele de fier. Observați, fiecare împărăție a devenit mai tare.

Împărăția împăratului Nebucadnețar era capul de aur. Daniel a interpretat aceasta și a spus cum va urma fiecare împărăție, una după alta, până la sfârșit.

Observați, aurul este cel mai moale, apoi argintul, arama și ultimul este fierul, mai tare, mai tare, mai rece și mai departe. Observați. În mijlocul acestor lucruri, Daniel a văzut o Piatră care s-a desprins din munte, fără ajutorul vreunei mâini, s-a rostogolit și a zdrobit chipul acela, făcându-l ca făina de grâu pe care vânturile au măturat-o. Dar Piatra aceea a crescut într-un munte care a acoperit pământul și marea. Aceasta este venirea Domnului Isus, care acum este foarte aproape. El merge înainte.

Într-o zi, când Daniel se afla jos, la râu, a avut o vedenie. Mulți dintre cei ce erau cu el, nu au văzut-o pentru că i-a fost dată numai lui Daniel. Vedeți aceasta? Lângă tine poate sta cineva și să vadă lucruri pe care tu nu le vezi, dar care pot să-ți salveze viața. Aceasta este adevărat.

Cineva a spus: „Nu cred aceasta, pentru că niciodată nu am văzut nimic.” Dar nu tu trebuia să vezi.

Niciunul dintre cei care mergeau cu Pavel, când a fost doborât de pe calul lui și a căzut cu fața la pământ în noroi, nu au auzit Glasul și nici nu au văzut viziunea. Dar Pavel a văzut-o. Nimeni nu a observat Steaua care a trecut pe lângă fiecare observator, în afară de magi. Dumnezeu a hotărât ca unele lucruri să fie văzute doar de anumiți oameni, iar alții nu le pot vedea. O, îmi place aceasta! Când Dumnezeu, în înțelepciunea Lui infinită, a hotărât mai dinainte să se întâmple unele lucruri, ele pot să se întâmple cu persoana care stă chiar lângă tine, dar tu nu vei ști nimic despre aceasta.

Priviți la Dotan. Când Elisei era la Dotan și erau încercuiți de armata siriană care îl căuta pe profet... Sirienii voiau să declare război Israelului, dar aceștia le pregăteau de fiecare dată o ambuscadă. Astfel, regele sirian i-a chemat și i-a întrebat: „Așteptați un minut! Cine este pentru noi și cine este pentru Israel? Cineva dintre noi este spion, merge și-i spune lui Israel pe unde vom ataca, iar ei merg acolo și ne așteaptă.” Atunci, un bărbat mai spiritual a spus: „Nu, domnul meu, acesta este profetul Elisei care știe în dormitorul lui care este următoarea ta mișcare.” Amin.

O, când puterea atomică începe să zguduie, eu sunt atât de fericit că Cuvântul lui Dumnezeu ne spune unde să mergem. Fugiți la Stânca Hristos Isus. Fiecare om

este în siguranță numai acolo. Nimic nu te poate vătăma, nici bombele atomice, nici cobaltul, nimic nu-i poate atinge pe cei care sunt ocrotiți de Dumnezeu. În siguranță, la adăpost, ancorat, minunată nădejde avem în Hristos Isus.

Observați, acolo lângă Elisei, era un băiat spiritual, slujitorul său care turna apă pe mâinile profetului. Ce poziție mare avea! Dar când a văzut armata siriana care înconjura Dotanul, a spus: „Părinte, privește afară. Ce număr mare! Păi, suntem înconjurați.” Aceasta este ceva normal când se pare că totul merge rău. Când degetele sunt îndreptate spre tine și se spune aceasta și cealaltă, când medicul spune că nu te poți face bine, este normal să spui: „O, Doamne, acesta este sfârșitul!”

Dar Elisei a spus: „Cu noi sunt mai mulți cu noi, decât cu ei.” Vă puteți imagina cum s-a simțit acel profet sau acel slujitor, Ghehazi. El l-a privit, și a spus: „Păi, eu nu văd pe nimeni.” Dar Elisei a spus: „Doamne, deschide ochii acestui băiat.” Și îndată Dumnezeu a făcut ceva, și iat-o aici! Voi înțelegeți. Când Dumnezeu i-a deschis vederea spirituală, el a văzut că peste tot în jur, erau care de foc și îngeri de foc. Păi, carele de foc erau în număr mai mare decât armata siriană, cu miile! Munții erau de foc, îngerii erau de foc, caii și carele erau de foc, și Biblia spune: *„Îngerii lui Dumnezeu tăbăresc în jurul celor care se tem de El.”*

Aceasta se întâmplă și în seara aceasta. Mă întreb, ce s-ar întâmpla dacă un om de aici, ar avea putere să lovească ochii voștri și să spună: „Priviți ce este în jurul Tabernacolului, în seara aceasta!” Ați fi un membru aici, pentru tot restul vieții. Da, domnule. Uneori, tu nu poți vedea aceasta cu ochi naturali, firești, dar poți simți că aici este Ceva. Un al șaselea simț îți spune că este aproape Ceva.

Priviți-L în această dimineață cum deschide urechile surde, cum face ca invalizii polio să umble pe aici ca și cum niciodată nu ar fi fost nimic în neregulă cu ei. Ce este aceasta? Este acel simțământ dinăuntru, este al șaselea simț, duhul te face conștient că Ceva este aproape. Aveți credință în Dumnezeu!

El nu a văzut aceasta și probabil nici Elisei nu a văzut, dar el a cerut ca ochii lui Ghehazi s-o vadă. Elisei era conștient că ei erau acolo. Amin.

Odată, Toma a zis: *„Lasă-mă să-mi pun degetul acolo”*, iar Isus a spus: *„Acum, vezi și crezi. Cu cât va fi mai mare răsplata vor avea cei care nu văd, și totuși cred.”* Aceia suntem noi, în seara aceasta, oricine va crede fără să vadă.

Observați, atunci Elisei a pășit în față și Biblia spune că i-a lovit cu orbire, apoi a pășit afară la ei. Din câte știu, ei aveau vederea perfect sănătoasă, dar Scriptura spune că „*erau orbi.*”

Cu câteva seri în urmă, un om mic, mi-a spus: „Dacă ești un om al lui Dumnezeu, lovește-mă cu orbire”, dar eu i-am răspuns: „Tu ești deja orb.” Vedeți? Vedeți? Deja orb.

Observați, el a pășit afară, acolo unde era acea mare armată siriană și a spus: „Îl căutați pe Elisei?” Ei au spus: „Da.” Și el le-a zis: „Veniți și urmați-mă. Vă voi duce drept la el.” Chiar Elisei a spus aceasta. Cum erau ei orbi? Ei erau orbi să nu-l poată vedea pe profetul lui Dumnezeu, iar el i-a condus într-o nouă ambuscadă. „Veniți și vi-l voi arăta pe Elisei,” dar chiar Elisei i-a condus acolo jos.

Când au ajuns în Samaria, împăratul a spus: „*Părinte, trebuie să-i măcelăresc?*” Dar Elisei i-a răspuns: „Tu obișnuiești să-i măcelărești pe prizonieri? Dă-le ceva să mănânce și trimite-i înapoi în țara lor.” Acesta este felul în care se rezolvă războaiele. Nu-i adevărat? Desigur. Oh, Doamne, dacă am avea și astăzi același principiu: să ne hrănim dușmanul. „*Faceți bine celor care vă fac rău.*” Amin.

Daniel era un profet și el a văzut venirea Domnului, a văzut timpul sfârșitului și începutul perioadei neamurilor. Dacă observați, neamurile au început cu o închinare la idoli. Ei se închinau la un mare idol așezat afară, în câmp, care era un om. Eu cred că era Daniel însuși, deoarece împăratul Nebucadnețar îl numea „Belșatar,” care era numele dumnezeului său. El a început să se închine la chipul unui om neprihănit, a unui om sfânt, dar Daniel a refuzat această închinare și la fel au făcut copiii evrei, Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Astfel, a ieșit la iveală practica idolatrică care a fost condamnată.

Capul de aur a început printr-o închinare idolatrică și a sfârșit printr-un scris de mână supranatural, într-o limbă supranaturală, care putea fi înțeleasă de o ființă supranaturală. Amin.

Aceasta este calea prin care a luat ființă împărăția Neamurilor și se va sfârși în același fel, prin lucrări supranaturale și tălmăcire supranaturală. Acesta este adevărul. Voi știți despre ce vorbesc, lucrarea supranaturală. Oh, ce minunat! Nu sunteți fericiți în seara aceasta fiindcă credeți în supranatural? (Adunarea spune „Amin.”)

Prin aceste vedenii, El i-a arătat desfășurarea perioadei neamurilor și i-a spus că mai erau încă mulți ani și pentru evrei. El i-a spus că în a șaptezecia săptămână, va veni Mesia și va profeti timp de trei ani și jumătate, iar în mijlocul săptămânii va fi stârpit, adică la mijlocul celor șapte ani. *„Șaptezeci de săptămâni sunt hotărâte pentru poporul tău.”* Șapte ani de profecie pentru Iudei. El a spus: *„Mesia, Prințul va veni și va profeti iar în mijlocul săptămânii, va fi stârpit.”* Urâciunea pustiirii va sta în locul sfânt, iar zidurile Ierusalimului vor fi călcate de neamuri pentru o vreme, două vremi și jumătate de vreme.

Vând a venit Mesia Isus, El a predicat exact trei ani și jumătate, apoi a fost stârpit ca o Jertfă. Jertfa zilnică a fost îndepărtată, iar pustiirea, urâciunea care face pustiire, islamul lui Omar, a fost așezat pe locul Templului sfânt. Moscheea lui Omar, stă exact pe locul vechiului Templu. El a spus că vor călca peste zidurile Ierusalimului până când se va sfârși perioada neamurilor. Dar, la sfârșitul perioadei neamurilor, vor mai fi încă trei ani și jumătate pentru Iudei.

Acum, observați unul dintre cele mai izbitoare lucruri ale istoriei profetice. Eu nu pretind că cunosc profetia Bibliei, dar aceasta este ca titlul unui ziar, chiar mai simplu. Noi știm că ceea ce citim aici, este Adevărul. Observați, timp de două mii de ani, da, chiar două mii cinci sute de ani, iudeii au fost risipiți prin fiecare națiune de sub cer. Așa cum a împietrit inima lui Faraon și i-a adus înapoi, tot așa, Dumnezeu a împietrit inima lui Hitler, a lui Mussolini și i-a condus înapoi în Palestina, unde a făcut din nou din ei o națiune, iar în 06 mai 1947, steagul iudeilor a fost ridicat peste Israel pentru prima dată după două mii cinci sute de ani. Cel mai vechi steag din lume, a fost ridicat pentru prima dată după două mii cinci sute de ani. Și El a spus: *„În zilele din urmă, El va ridica un steag peste Ierusalim,”* pentru a arăta că timpul se termină.

Observați. Nu demult, am văzut împlinirea profetică arătată acolo, când evreii se întorc cu miile acasă, cu avionul. Voi ați văzut aceasta în ziare. În revista Look și Life, au publicat cum mii de evrei se întorc, cei tineri purtându-i pe bătrâni și infirmi pe spatele lor. Și ei au fost întrebați: *„De ce vă întoarceți? Veniți înapoi ca să muriți în patrie?”* Dar ei au răspuns: *„Nu. noi venim înapoi ca să-L vedem pe Mesia.”*

Isus a spus: *„Când vedeți smochinul înmugurind și toți ceilalți copaci înmugurind, știți că timpul se apropie, că vara este aproape. Când vedeți aceste lucruri că se împlinesc, ridicați-vă capetele, fiindcă răscumpărarea voastră este aproape.”*

Această lume este subminată de comunism. Cu puțin timp în urmă, am vorbit cu un bărbat care este un om cu autoritate, și când a început să vorbească despre această națiune și despre comunism, te zguduie până la genunchi. Așa este. Cum este subminată? Nimic nu mai este sigur, nici măcar în propria noastră țară. Este greu. Eu voi sta pe un singur lucru sigur pe care îl cunosc, pe Stâncă, Isus Hristos.

Noi primim o Împărăție care nu poate fi mișcată, și în această zi, când totul se prăbușește, avem o temelie solidă care este Domnul Isus Hristos. Veniți în El, prieteni! Este un Adăpost în timp de furtună. Ce lucru minunat! El a văzut cum toate acestea se împlinesc.

Noi îi vedem pe evrei acum. Biblia spune că Ierusalimul va înflori ca un trandafir. O, cum au irigat pământul acela! Profetul a vorbit și a spus: *„În ziua aceea, apa va veni din Nord.”* Atunci nu era apă acolo, nu erau izvoare, dar în ultimii ani, acolo vine un șuvoi care iese în sus și udă văile. Astfel, prin irigare, a devenit una din cele mai bogate zone agricole din lume.

În Marea Moartă, există multe substanțe chimice. Acolo, chiar în adâncul ei, au fost găsite suficiente substanțe chimice care nu pot fi cumpărate cu toată bogăția lumii. Uraniu și toate celelalte se găsesc chiar pe fundul Mării Moarte, care acum aparțin Israelului.

Smochinul înmugurește, și nu numai atât, dar și ceilalți pomi înmuguresc. Comunismul înmugurește, Antihristul înmugurește, chiar și Biserica lui Dumnezeu înmugurește. Ea înflorește din nou în puterea ei.

Omida păroasă a mâncat o parte din aceasta, viermele a mâncat o parte din ea, viermele agățător a mâncat o parte din ea și lăcusta adultă a mâncat o altă parte din ea, dar Dumnezeu a spus: *„Aceasta va trăi din nou.”* Ea înmugurește acum. Pomii înmuguresc. Daniel a văzut aceasta și s-a bucurat. În capitolul 12, el a spus: *„Și în timpul acela se va scula Mihail, marele Prinț, care ocrotește pe copiii poporului tău, și acolo va fi un timp de necaz cum nu a mai fost de când a fost vreodată o națiune, până la acel timp. Dar în timpul acela, poporul tău va fi izbăvit, oricine va fi găsit scris în Carte.”*

Oh, Doamne! Nu sunteți bucuroși că numele vostru este scris în Cartea Lui? (Adunarea spune „Amin.”)

Daniel L-a văzut: *„El a venit la Cel îmbătrânit de zile, al cărui păr era alb ca lâna. El*

a deschis cărțile și ei au fost judecați. Fiecare om din carte va fi judecat la judecata de la Tronul alb.”

Acum, lui Daniel i-a fost dată această asigurare cu privire la sfârșitul timpului de har al Neamurilor. Când mergeți acasă și mâine, citiți capitolul 11. Acolo puteți vedea cum împăratul din Nord vine jos, acesta nefiind altcineva decât Rusia. Ea vine ca să preseze împotriva Israelului ca un vârtej de vânt, iar marea bătălie de la Armagedon se va da chiar lângă porțile Ierusalimului. Observați. Oh, iubesc aceasta!

„...și în timpul acela poporul tău va fi izbăvit, oricine va fi găsit scris în Carte, în Cartea Vieții Mielului.” „Mihail, marele Prinț, se va ridica,” pentru cine? „pentru poporul tău.” În ordine.

„Și mulți dintre cei care dorm în pulberea pământului se vor trezi.” Când? Când se împlinesc aceste vremuri. Unii se vor trezi pentru Viață veșnică, iar alții pentru rușine și dispreț veșnic. Așa cum este sigur că există Viață veșnică, tot așa de sigur este și o plecare veșnică, iar aceasta depinde de felul cum Îl tratezi pe Isus Hristos în viața ta. Dacă Îl iubești, ești născut din nou și ai Duhul Lui, ai Viață veșnică. Dacă nu, nu ai Viață veșnică. Dacă numele tău este scris în Cartea Vieții Mielului, ai Viață veșnică. Dacă nu este scris acolo, nu va fi recunoscut. Ce este aceasta? Toate profețiile se împlinesc, totul până la acest timp.

Capul de aur, împărăția Babiloniană, a trecut așa cum a spus Daniel. După aceasta, el a spus că vor fi Mezii și Perșii care au succedat împărăția Babiloniană. Dar și ei au căzut. În mâinile cui? A grecilor, prin Alexandru cel mare, apoi au căzut și ei. În mâinile cui? A Romanilor. Ei s-au răspândit în toată lumea, Roma de Est și de Vest, cele două picioare. El a spus că picioarele și degetele picioarelor erau parte de fier și parte de lutul, cele zece degete, cele zece împărății. El a spus că ele nu se vor amesteca. Ei se vor căsători între ei, romanismul și protestantismul, dar în ziua când acest lucru se împlinește: *„Piatra care s-a desprins din munte, fără ajutorul vreunei mâini, s-a rostogolit, a sfărâmat totul în bucăți, și a luat locul chipului.”*

Așadar frații mei, în seara aceasta avem necazuri: războaie, vești de războaie, cutremure de pământ în diferite locuri, timpuri neînțelese și suferință printre națiuni. Tocmai m-am întors din străinătate, dar nu am văzut nicio națiune care să nu tremure în pantofii lor, pentru că nu știu ce urmează să se întâmple.

Nu suntem noi mulțumitori în seara aceasta, pentru că știm ce urmează să se întâmple? Domnul Isus Hristos va veni pentru a doua oară în glorie și măreție! Și fiecare bărbat sau femeie care vor fi găsiți scriși în Cartea Vieții Mielului, vor învia cu cei dragi ai lor și se vor întâlni cu Domnul în văzduh. O, ce lucru minunat! Acesta este motivul pentru care credem că nădejdea noastră este zidită, pe nimic altceva, decât pe Sângele lui Isus, în neprihănire. Totul cedează în jurul sufletelor noastre, dar El este toată nădejdea și sprijinul nostru.

„În timpul acela, se va ridica Mihail, marele Prinț.” Mihail este Hristos, desigur. El a luptat războaiele îngerești cu diavolul, în cer. Mihail și Satan au luptat unul împotriva celuilalt. El a zis: *„Toți cei care au fost găsiți scriși în Carte, au fost izbăviți, iar cei ce au fost găsiți neprihăniți...”* Priviți la aceasta: *„Cei înțelepți, vor străluci ca strălucirea cerului, și cei care întorc pe mulți la neprihănire, vor străluci ca stelele, pentru veci.”*

Fraților, eu privesc la aceasta uneori și mă gândesc. Îmi place să mă trezesc dimineața devreme și să merg afară. Vouă nu vă place să vă treziți devreme? (Adunarea spune: „Amin”).

Îmi amintesc când eram cu frații mei în munți. Ne trezeam dimineața, foarte devreme, în jurul orei patru, și priveam în sus, la steaua dimineții. Înainte de zorii zilei este foarte întuneric, iar noi vedem întunericul care se adună acum. Ce este aceasta? Lumina care presează împotriva întunericului. Unul trebuie să cedeze. Toate lucrurile care mișună în timpul nopții, trebuie să se ascundă în adăpost când răsare soarele și strălucește lumina. Lumina și întunericul, ziua și noaptea nu pot exista în aceeași clădire. Ori este lumină, ori este întuneric. Lumina este mult mai puternică decât întunericul, iar Hristos este mult mai puternic decât toți dușmanii din lume.

Oamenii de știință ne învață că atunci când apare lumina, ea comprimă întunericul, iar întunericul își adună toată oștirea împreună, pentru a lupta împotriva luminii, dar lumina biruiește și merge înainte. Biblia spune că *„În zilele din urmă, Satan urlă ca un leu.”* El își adună toți prietenii, dușmanii noștri, la un loc, îngrămădindu-i sub un mare cap, semnul fiarei, în tărâmul ecleziastic, confederația bisericilor, toate unindu-se și formând o mare organizație asemenea catolicismului. Dar și împărățiile lumii se unesc împreună pe tărâm politic, formând un cap mare numit comunism. Însă Lumina lui Dumnezeu presează înainte. Ce se întâmplă acum? Biserica creștină, biserica Dumnezeului Celui viu, este unsă. Puterea vine peste ea,

primește Duhul Sfânt.

Anul trecut, pe tărâmul Evangheliei depline, au fost un milion cinci sute de mii de convertiți, cea mai mare rată după ani și ani. Nu mai suntem pe o alee, ci suntem sus, pe bulevardul „Aleluia.” Nu mai suntem în șopru. Doar anul trecut, în rândurile bisericii Evangheliei depline au fost un milion cinci sute de mii de convertiți, surclasând catolicismul și toate celelalte. Oh, Doamne! Ce este aceasta?

Lumina se adună. Servicii mari de vindecare au cutreierat pământul. Aleluia. Jos, în Formosa, au loc campanii de vindecare. Jos de tot, în Japonia, se desfășoară campanii de vindecare. Sus, în regiunile înghețate din Nord, se țin campanii de vindecare. În jurul lumii, campanii de vindecare. Aleluia. Oameni de pretutindeni primesc Duhul Sfânt. Suntem în sfârșitul timpului. Ce face aceasta? Diavolul spune: „Acum este timpul meu!” El își adună forțele, confederația bisericilor, și încearcă să oprească totul spunând: „Ei nu sunt altceva decât o grămadă de cutii zgomotoase. Nu este nimic de ei, totul este fanatism. Nu există lucrări supranaturale.”

În același timp, directorul Asociației Medicale Americane, a scris un articol într-un ziar, și a spus: „Niciun om nu are dreptul să vină într-o cameră cu bolnavi și să predice, dacă nu crede în Dumnezeu cel Atotputernic și nu-L acceptă ca Vindecătorul lui.”

Luna trecută, „Mesagerul creștin,” a interviewat doctori și a scris un elogiu pe care eu nu l-aș putea scrie, dacă încercam să mă laud cu aceasta. Ce este aceasta? În mijlocul tuturor lucrurilor, Dumnezeu va face ca dușmanii Lui să mărturisească spre slava Sa. Da, domnule. Un doctor a spus: „Noi putem să administrăm medicamente ajutătoare, dar Dumnezeu este Vindecătorul.” Eu am spus: „Acei oameni mari, tocmai au descoperit ceea ce noi, o grămadă de oameni simpli, am știut tot timpul.” Acesta este adevărul.

Într-una din aceste zile glorioase, veți afla că această mare Putere care schimbă stricatele în doamne și bețivii în domni și creștini, este Puterea care îi va ridica afară de pe acest pământ, în Răpire, și-i va duce Acasă, în glorie. Aceasta poate fi prea târziu pentru mulți.

„În ziua aceea, Mihail se va ridica pentru popor.” El nu va sta pentru națiuni, ci va sta pentru popor.

„Și mulți dintre cei care dorm în pulberea pământului, unii vor învia pentru rușine și dispreț veșnic, dar cei înțelepți care întorc pe mulți la neprihănire, vor străluci ca stelele în veci de veci.” Aleluia!

De ce să-mi pese dacă locuiesc într-un cort

sau într-un bordei?

Un palat este construit Acolo pentru mine.

Veniți să mă vedeți Acolo într-o zi.

Ce este aceasta? Eu am pășit afară și am privit acea stea măreață a dimineții, așa cum se mișca. Ce spune steaua dimineții? Steaua dimineții reflectă numai lumina supremă a soarelui care vine. Este adevărat? Știți motivul pentru care steaua dimineții este atât de strălucitoare? Soarele este foarte aproape de ea și presează înainte, iar steaua dimineții salută venirea soarelui. În ordine. Voi, stele ale dimineții, este timpul să mergeți să salutați venirea Lui. Străluciți, stele ale dimineții! Răsăriți devreme! Aceasta spune: „Fiul va fi aici curând.” Când ne uităm și vedem cum strălucește acea stea a dimineții în cer, știm că soarele va străluci destul de curând.

Și când vedem stelele dimineții lui Dumnezeu ridicându-se și strălucind spre slava învierii lui Isus Hristos, știm că acel Unul Suprem presează înainte. Luminile se adună, dar Steaua dimineții strigă: „Așteptați! Nu mai este mult și lumina zilei vine. Așteptați!” Nu mai este mult până la lumina zilei, continuați să așteptați. Așa cum obișnuiau să cânte sora Murphy și ceilalți: „Doar continuați să vegheați, lumina zilei vine curând.”

Acum, Stelele dimineții strălucesc în lume, luminează lumea, înainte de marele întuneric și de marele fulger din cer, venirea Domnului. Ascultați cu atenție! M-am uitat la steaua dimineții și m-am gândit: „O, stea a dimineții!”

Într-o zi, eram acolo sus cu fratele Wood. El a aprins focul și urma să luăm micul dejun. M-am întors și am privit steaua dimineții, apoi am pășit printre acele tufe de cedru, în timp ce vânturile șopteau printre pini. Am stat acolo și m-am simțit bine respirând acel aer bun și proaspăt al dimineții care era rece, destul de rece. Am mers jos la pârâu și am luat o găleată cu apă, care era atât de rece, de parcă te îngheța înainte să te ridici. Stând acolo, mi-am ridicat mâinile între pinii aceia, am

privit la steaua dimineții și m-am gândit: „Oh, uite ce au făcut patruzeci și cinci de ani pentru mine! Privește, mă zbârcesc, mâinile mi se zbârcesc, părul îmi cade, dinții se duc. Oh, ce au făcut patruzeci și cinci de ani pentru mine?”

Dar, am zis: „Privește acolo! Steaua dimineții este tot atât de frumoasă și luminoasă ca în ziua când Dumnezeu, „Pfffiuu”, a suflat-o din mâinile Lui și a zis: „Strălucește!” Apoi, m-am gândit la Scriptura care spune: „Dar Dumnezeu a promis că dacă vom fi înțelepți și întoarcem pe mulți la neprihănire, vom străluci mai tare ca stelele, în veci.”

M-am gândit: „Stea a dimineții, tu strălucești acum, dar așteaptă până când ajungem acolo!” Aleluia! *„Vom străluci mai tare decât stelele, pentru veci.”*

Auzeam vântul care venea jos pe deal, chiar înainte de zorii zilei, șoptind prin acei pini:

Există o Țară dincolo de Râu,

Pe care o numim cea veșnic dulce.

Noi ajungem acolo numai prin credință.

Unul câte unul câștigăm intrarea în Împărăție,

Pentru a locui acolo cu cei nemuritori.

Când ei sună acele clopote de aur pentru tine și mine.

Ce lucru măreț! „Cei care vor fi înțelepți, vor întoarce pe mulți la neprihănire și vor străluci mai tare ca stelele în veci de veci.” Deci, ce contează cum suntem acum? Pentru ce este acest mic praf de pământ plin de viermi fără șira spinării, acest vechi trup muritor care trebuie să meargă înapoi în țărână, să putrezească și să fie mâncat de viermi?

Oh, Doamne! Lasă-mă să mă ridic cu tot ce este în mine și să strălucesc pentru gloria lui Dumnezeu. Să pun deoparte orice greutate, pentru ca Duhul Sfânt să poată transmite puterea și gloria Lui prin predicarea Evangheliei și vindecarea bolnavilor, pentru a dovedi că Isus Hristos a înviat din morți. O, Doamne... din veșniciei în veșnicii.

„Dar tu Daniel, închide aceste cuvinte și sigilează cartea chiar până la timpul

sfârșitului. Căci mulți vor alerga înapoi și încolo și cunoștința va crește.

Apoi eu, Daniel, m-am uitat și iată că, alți doi oameni stăteau acolo, unul pe partea aceasta a malului râului și unul pe partea cealaltă a malului râului.

Și unul din ei a zis către omul îmbrăcat în haină de in (Duhul Sfânt,) care era deasupra apelor." (popoare și gloate.)

Duhul Sfânt peste oameni. Oh, Aleluia! Duhul Sfânt!

Apocalipsa 17.15 spune că apa înseamnă mulțimi, gloate de oameni. Și aici este Unul îmbrăcat în alb, care va coborî deasupra apelor, cu mâinile ridicate spre cer și va jura pe Cel ce trăiește în veci de veci: „*Când aceste lucruri se întâmplă, nu va mai fi timp.*” Aleluia! „Nu va mai fi timp.” A jurat că atunci când vedem că aceste națiuni se destramă și lucrurile se întâmplă în felul acesta: „*Taina lui Dumnezeu este deja descoperită.*” Ce este „Taina lui Dumnezeu?” „*Dumnezeu în voi, nădejdea slavei,*” strălucind. Este botezul Duhului Sfânt. El a spus: „Când se întâmplă aceste lucruri, nu va mai fi timp.” „Cei care-L cunosc pe Dumnezeul lor,” a spus Daniel. „În zilele din urmă, mulți vor fugi înapoi și încolo, cunoștința va crește, dar cei ce-L cunosc pe Dumnezeul lor, vor face minuni.” Ei vor face minuni. Oh, minunile credinței se desfășoară în seara aceasta, din nou și din nou în jurul lumii. În toate națiunile se desfășoară campanii mari: orbii văd, surzii aud, șchiopii umblă și oameni din toate categoriile sociale vin să primească Duhul Sfânt. Nu numai cei săraci și nevoiași, ci și cei bogați și oricare altul. Dumnezeu îi ia, pune Haina Lui peste fiecare și le dă o invitație la Cina Nunții.

Într-o zi, va veni mărețul Mare Preot Melhisedec, iar noi vom mânca din nou Cina cu El, în Împărăția lui Dumnezeu. Acea va fi o zi măreață și glorioasă. O, în seara aceasta sunt atât de fericit, pentru că sunt în Împărăție! Da, domnule. Ce zi măreață! Ce zi minunată! Nu va mai fi timp. Vedeți?

Noi venim din veșnicie, fiindcă am fost Acolo înainte să fi existat o lume. Ați știut aceasta? Dumnezeu l-a făcut pe om în propriul Lui chip.

„Unde ai fost tu?”, i-a zis El lui Iov când acesta se gândea că are ceva înțelepciune. „*Unde erai tu când Eu am așezat temelii lumii, înainte de a așeza temelii lumii, și când fiii lui Dumnezeu cântau împreună și stelele dimineții strigau de bucurie?*”

„*Stelele dimineții strigau de bucurie.*” Cei strălucitori, au strigat de bucurie când au

văzut aceasta, cândva. Ei vor avea un cort aici pe pământ, iar Împăratul Melhisedec va veni în dreptatea lui Dumnezeu și Își va da propria Sa viață ca să ne răscumpere înapoi la Dumnezeu, ca să fim stele strălucitoare în veci de veci.

„Unde erai tu când Eu am pus temelia lumii? Spune, unde sunt ele agățate și pe ce stau?” El i-a spus: „Încinge-te! Eu vreau să vorbesc cu tine ca un om.” Iar Iov a căzut pe fața lui ca un om mort. El nu a putut să suporte aceasta. Dumnezeu era acolo. Ia te uită! „Unde erai tu când Eu am pus temelile lumii?”

Această Evanghelie glorioasă, a fost profețită de profeții Vechiului Testament și a venit în jos prin veacuri, iar în seara aceasta este aici. Ea este legitimată de Dumnezeu și străbate toată lumea. Ei au încercat să o stingă, dar încercați să stingeți un foc într-o zi cu vânt sau un lemn uscat în pădure. Păi, nu-l puteți stinge! Cu cât te lupți mai mult cu el, cu atât îi dai mai mult vânt și va arde mai tare.

Noi obișnuim să facem foc acolo, în munți. Eu obișnuim să fac foc ca să ardă dimineața devreme, și aruncam pe foc niște vreascuri care scoteau fum. Eu știu sigur că acolo unde există puțin fum, este și foc. Singurul lucru pe care trebuia să-l fac, era să-mi iau pălăria și să fac puțin vânt, și focul se aprindea. De aceasta are nevoie biserica astăzi, de o altă rafală de Vânt puternic, așa cum a căzut în ziua Cincizecimii, ca s-o ducă înapoi în credință și să-L primească pe Domnul Isus Hristos, la venirea Sa în slavă.

Priviți la semnele, minunile și lucrurile ciudate care se întâmplă: cutremure de pământ în diferite locuri, valuri de tsunami rupând malurile, întocmai cum a spus Isus că se va întâmpla. „*Inima oamenilor slăbește de frică.*” Frică. „Oh, cine va arunca prima bombă cu cobalt? Ce se va întâmpla?” În câteva ore, întreaga lume va dispărea, dar noi vom fi în prezența lui Dumnezeu înainte ca să le arunce din avion. Acesta este adevărul. Ce va fi? Nu va fi nimic, decât că noi vom arunca această haină veche de carne și ne vom ridica să primim premiul veșnic. În timp ce trecem prin văzduh, vom striga: „Rămâi cu bine! Rămâi cu bine, dulce oră de rugăciune!” Totul se va încheia și vom merge Acasă. Vom lăsa jos acest trup vechi și îl vom schimba pentru o coroană și o haină care nu va trece. Ne vom transforma dintr-un om bătrân și o femeie bătrână, într-o persoană tânără, ca să trăim pentru veci de veci. Noi vom umbla strălucitori și nemuritori, pe străzile gloriei în prezența Domnului Isus Hristos, strigând: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte! El a făcut lucruri mari în mijlocul nostru.”

În timp ce astăzi suntem în călătorie cu Puterea lui Dumnezeu adevărind fiecare lucru, să privim în jur și să vedem unde ne aflăm. Priviți cum înmugurește smochinul. Uitați-vă și la ceilalți pomi cum înmuguresc. Priviți la mugurii națiunilor, la biserica Duhului Sfânt cum înmugurește, Cincizecimea se repetă, aceleași semne și minuni vin înapoi. Aleluia! Să ne rugăm.

Tată ceresc, în seara aceasta Îți mulțumim pentru Puterea de înviere a lui Isus Hristos, pentru măreața Sa Ființă supremă și pentru ungerea Duhului Sfânt. Îți mulțumim că El este aici, veșnic viu, făcând mijlocire pe baza mărturisirii noastre. Îți mulțumim pentru puterea Lui de vindecare, care ne-a smuls ca pe niște tăciuni, Doamne, ne-a scos din mormânt și ne-a înviat; ne-a reînnoit puterea ca să putem merge înainte și să strălucim în acest întuneric. Îți mulțumim pentru aceasta.

Tată, Te rugăm să binecuvântezi pe oricine nu este mântuit și binecuvântează-i și pe cei mântuiți. Îngăduie aceasta, Tată. Vindecă toți bolnavii ca să primești glorie.

Binecuvântează acest mic Tabernacol, binecuvântează poporul și pe fratele Neville, păstorul. Binecuvântează toți diaconii și administratorul. Îngăduie aceasta, Doamne. Puneți mâinile Tale vindecătoare peste ei, iar dacă diavolul vine înăuntru și cauzează probleme, vindecă aceasta foarte repede, Doamne, cu balsamul din Galaad. Îngăduie aceasta, Doamne. Toarnă untdelemnul pentru ungere peste ei și fă-i smeriți cu inima și blânzi în suflet. Ajută-i să pășească pe urmele pașilor Domnului Isus. Dacă se întâmplă să fie bolnavi, fie ca Îngerul lui Dumnezeu să stea aproape de ei ca să aplice Sângele lui Isus. Îngăduie aceasta. Vindecă toți bolnavii. Te rog să mă ajuți, Tată, pentru că voi merge și în alte locuri și văd că această mare nevoie există peste tot. Milioane au murit. O sută patruzeci și patru de mii de păgâni au murit astăzi fără să-L cunoască pe Hristos. Ajută-mă, Dumnezeule scump. Binecuvântează-ne pe toți împreună.

Iar într-o zi, ridică-ne de pe acest pământ și du-ne Acolo, Doamne, ca să stăm cu Tine în Tronul Tău, în locurile cerești, în Hristos Isus. Îngăduie aceasta, Tată. Până atunci, fie ca sănătatea și tăria să fie ale noastre, pentru că o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Oh, eu vreau să-L văd, vreau să privesc Fața Lui,

Acolo să cânt în veci despre harul Său salvator.

Pe străzile gloriei să-mi înalț glasul

Grijile au trecut. Acasă în sfârșit, în veci să mă bucur.

Așa cum călătoresc pe-acest pământ,

Merg cântând, suflete la Calvar îndreptând.

Multe săgeți de afară îmi străpung sufletul,

Dar Domnul meu mă conduce înainte.

Prin El, eu sunt biruator.

Oh, eu vreau să-L văd, să privesc Fața Lui.

Acolo să cânt în veci despre harul Său salvator

Pe străzile gloriei să-mi înalț glasul.

Grijile au trecut. Acasă în sfârșit, în veci să mă bucur.

Acum, ascultați doar un moment. Câți metodiști sunt aici? Ridicați mâinile, metodiștilor. Câți baptiști sunt aici? Ridicați mâinile. Câți prezbiterieni sunt aici? Ridicați mâinile. Câți nazarineni? Ridicați mâinile. Câți penticostali sunt aici? Ridicați mâinile. Câți luterani? Ridicați mâinile. Păi, suntem toți aici. Priviți un mare grup amestecat, toți șezând în același loc, în locurile cerești, bucurându-ne în binecuvântare.

Acum, vreau ca metodiștii să dea mâna cu baptiștii, baptiștii cu luteranii. Întoarceți-vă în jur și dați mâna unii cu alții, apoi priviți aici, în timp ce cântăm.

Îndreptând suflete la Calvar, la Sângele ce curge

Multe săgeți vin în sufletul meu de afară,

O, dar Domnul meu mă conduce. Prin El eu biruiesc.

O, aș vrea să-L văd, să privesc Fața Lui.

Să cânt pentru totdeauna despre harul Său.

Pe străzile gloriei, lăsați-mă să-mi ridic glasul.

Grijile au trecut. Acasă în sfârșit, în veci să mă bucur.

Aceasta nu vă face să vă simțiți bine? (Adunarea spune: „Amin”). Câți creștini sunt aici? Ridicați mâna. Toți cei care cred în Domnul Isus Hristos, să ridice mâna. O, Doamne, ce lucru minunat!

Acum, în timp ce ne despărțim și mergem spre casele noastre, să mergem cu rugăciune. Să cântăm cântarea noastră veche de eliberare. Câți o știți? „Ia Numele lui Isus cu tine.” Să cântăm toții împreună acum.

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al suferinței și al durerii

Îți va da biruință și confort.

Ia-L oriunde mergi.

Nume scump, o, cât este de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului

Nume prețios, o, ce dulce !

Nădejdea pământului și bucuria cerului. Ascultați!

La Numele lui Isus aplecați

Cădem la picioarele Lui

Împăratul împăraților în Rai Îl vom încorona

Când călătoria noastră se va termina

Scump Nume, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului

Iată ce doresc să faceți :

Luați Numele Lui Isus cu voi

Ca un scut pentru fiecare capcană.

Când tentațiile sunt în jurul vostru,

Aduceți acest Nume sfânt în rugăciune

Nume scump, o, ce dulce.

Nădejdea pământului și bucuria cerului

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului .

-Amin-